

Til *handelsministeren* (16/7 79) af:

Maisted (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der er ledig raffinaderikapacitet i EF, f. eks. i Italien, og at Danmark kan opkøbe og få raffineret al den råolie, vil har råd til at købe?«
(Spm. nr. 1195).

Begrundelse.

Enhver, der kan dokumentere, at vedkommende råder over raffinaderikapacitet, kan købe råolie.

Besvarelse (19/7 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen).

Jeg er bekendt med, at der er ledig raffinaderikapacitet, f. eks. i Italien.

Jeg er imidlertid også bekendt med, at man f. eks. i Italien har indført restriktioner for eksport af færdige produkter til udenlandske selskaber, angiveligt på grund af, at Italien mener at være blevet underforsynet med råolie i sammenligning med andre lande.

Hvis man fra dansk side opkøbte råolie og lod den raffinere i udlandet, ville man næppe opnå nogen sikker garanti for, at det pågældende land ikke i en krisesituation, ville stoppe eksporten af færdigprodukter.

Det kan således være tvivlsomt, om olieaffinerer i udlandet vil give nogen øget forsyningsikkerhed for de danske forbrugere i en mangelsituation.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (16/7 79) af:

Maisted (FP):

»Er de indgåede forretningsaftaler på Børsen og indgåede aftaler vekselerer og klienter imellem fiktive efter skattevæsenets fiktionsteori, og hvorledes kontrollerer skattevæsenet de mundtlige aftaler?«

(Spm. nr. 1196).

Begrundelse

Efter de oplysninger, vekselerer Erik Jensen afgav i TV-Aktuelt fredag den 13. juli 1979, blev der indgået forretningsaftaler på Børsen uden skriftlig forpligtelse, og kun tab eller gevinst blev noteret. Vekselerer Erik Jensen udtalte bl. a., at man skulle kunne

stole på mundtlige aftaler for at kunne begå sig på kapitalmarkedet.

Besvarelse (26/7 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Efter dansk ret er mundtlige aftaler i princippet gyldige på samme måde som skriftlige aftaler. Rejses der tvivl om, hvorvidt der i det enkelte tilfælde i realiteten er indgået en aftale, skriftlig eller mundtlig, afgøres det efter en konkret bevisbedømmelse, om der foreligger en aftale, som er forpligtende for parterne efter sit indhold. Det er i sidste instans domstolene, der må træffe afgørelse herom.

Til *kirkeministeren* (17/7 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Vil ministeren medvirke til, at så få sogne som muligt nedlægges og sammenlægges med andre sogne, og vil ministeren give de berørte menigheder mulighed for at blive hørt, inden en sammenlægning finder sted?«
(Spm. nr. 1197).

Begrundelse.

I en tid, hvor der tales så meget om fallende tal for kirkelige handlinger, navnlig i Københavnsområdet, må det forekomme betænkeligt at nedlægge sogne, medmindre det er absolut påkrævet, og da må de mennesker, det berører, have mulighed for at komme frem med deres synspunkter. I stedet for indskrænkninger og nedlæggelser må der gives større muligheder til det enkelte sogn f. eks. til at ansætte sognemedhjælpere.

Besvarelse (26/7 79):

Kirkeministeren (Egon Jensen):

Begge spørgsmål kan besvares bekræftende. Jeg vil ikke medvirke til nedlæggelse eller sammenlægning af sogne, hvor forholdene ikke taler derfor, og de menighedsråd, der vil blive berørt, vil også blive hørt.

Den aktuelle baggrund for spørgsmålet er den – foreløbige – indstilling, der er afgivet af arbejdsgruppen af 13. maj 1976 angående de kirkelige forhold i København, og jeg vil gerne oplyse, at jeg ikke har taget stilling til arbejdsgruppens indstilling og ikke vil gøre